

ВІД'ІЗД ТОВАРИША Л. І. БРЕЖНЕВА У РЕСПУБЛІКУ КУБА

28 січня Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев на запрошення Першого секретаря ЦК Комуністичної партії Куби, Прем'єр-міністра революційного уряду Фідела Кастро Рус відбув з Москви у Республіку Куба з офіційним дружнім візитом.

Разом з товаришем Л. І. Брежневим відбули член Політбюро ЦК КПРС, міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико, член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України В. В. Щарбицький, кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, перший секретар Ленінградського обкому КПРС Г. В. Романов, секретар ЦК КПРС К. Ф. Катушев, член ЦК КПРС, міністр Цивільної авіації Б. П. Бугаєв, перший заступник Голови Державного комітету Ради Міністрів СРСР по зовнішніх економічних зв'язках І. В. Архипов, а також член ЦК КПРС, помічник Генерального секретаря ЦК КПРС К. В. Русаков, член Центральної Ревізійної комісії КПРС, помічник Генерального секретаря ЦК КПРС А. М. Александров, помічник Генерального секретаря ЦК КПРС А. І. Блатов, член Центральної Ревізійної комісії КПРС, Генеральний директор ТАРС Л. М. Замятін.

На Внуковському аеродромі, прикрашеному державними прапорами Радянського Союзу і Республіки Куба, товариша Л. І. Брежнева проводжали товариші Ю. В. Андропов, А. А. Гречко, В. В. Гришин, А. П. Кириленко, О. М. Косигін, А. Я. Пельше, М. В. Підгорний, Д. С. Полянський, М. А. Суслов, О. М. Шелестін, П. Н. Демічев, Б. М. Пономарьов, М. С. Соломенцев, В. І. Долгих, І. В. Капітонов, члени ЦК КПРС П. А. Абрамимов, В. В. Кузнецов, Г. С. Павлов, К. У. Черненко, Г. Е. Цуканов, М. О. Шолохов, кандидат у члени ЦК КПРС С. К. Цвігун, члени Центральної Ревізійної комісії КПРС О. Б. Рахманін, Г. К. Цинев, помічник Генерального секретаря ЦК КПРС В. А. Голиков.

Серед проводжаючих були дипломатичні співробітники посольства Республіки Куба у Радянському Союзі, а також посол Канади в СРСР Р. А. Д. Форд. Цим же літаком у Гааяну вилетів посол Республіки Куба у Радянському Союзі Северо Агірре Дель Крісто.

(ТАРС).

ВИРІШАЛЬНОМУ РОКУ— ВСІ РЕЗЕРВИ

Соціалістичні зобов'язання комсомольсько-молодіжної МТФ № 1 колгоспу «Перше травня» Маловисківського району

Минулого року тваринники нашої ферми продали державі 21 800 центнерів молока, з них 3661 — понад завдання, надоїли на кожну корову по 3227 при зобов'язанні 3150 кілограмів.

Нову хвилю трудового піднесення у тваринників викликало Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу, Постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання працівників сільського господарства за збільшення виробництва і заготівель продуктів землеробства і тваринництва у 1974 році».

Обговоривши ці важливі документи, члени нашої комсомольсько-

молодіжної МТФ вирішили використати всі резерви, розгорнути наполегливу боротьбу за виконання взятих соціалістичних зобов'язань, за тісну зустріч з ідеями комсомолу України і ВЛКСМ, ударною працею ознаменувати 50-річчя з дня присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна.

У визначальному році працюватимемо так, щоб виробити на кожні 100 гектарів сільськогосподарських угідь по 456 центнерів молока. Доведемо валовий надій молока по фермі до 24 тисяч центнерів, що більше проти планового завдання на 3005 центнерів. Зобов'язуємось на кожну корову надоїти по 3500 кілограмів молока. Одержимо від

кожних 100 корів по 98 телят і збережемо їх поголів'я.

Ми постійно піклуємось про зміцнення кормової бази. Заготовили на кожну корову по 40 центнерів кормових одиниць, раціонально згодуємо корми.

Зобов'язуємось поліпшити племінну справу, ветеринарну службу, зоотехнічний догляд.

Збільшуючи виробництво продукції, ми водночас забезпечимо поліпшення якісних показників: підвищимо продуктивність праці на 6 процентів, знизимо собівартість одного центнера молока проти плану на 57 копійок.

Молоді майстри машинного доїння постійно дбатимуть про зростання свого фахового рівня. Члени бригади навчаються в сільськогосподарських технікумах, систематично відвідують заняття школи передового досвіду.

Викликаємо на змагання комсомольсько-молодіжну МТФ колгоспу імені Чапаса Добровеличківського району.

Соціалістичні зобов'язання обговорено і прийнято на зборах комсомольсько-молодіжного колективу.

ДРУГА ЧЕРГА ДНІПРОГЕСУ

Один з перлістів радянської гідроенергетики Дніпрогес, збудований понад сорок років тому, переживає друге народження. Будується друга черга електростанції. Це стало можливим у результаті створення на Дніпрі водосховища Київської, Дніпродзержинської, Кременчуцької гідроелектростанцій, що дозволило повністю регулювати стік цієї найбільшої річки України. Гідроенергетики вирішили використати частину роботи для будівництва на лівому березі річки другого будинку електростанції. Така «добудова» Дніпрогесу додасть до потужності станції (650 тисяч кіловат) ще 830 тисяч кіловат. В 1974 році Дніпрогес-II дасть перший струм, а до кінця дев'ятої п'ятирічки (1971—1975) повністю стане до ладу.

На фото: будівництво другої черги Дніпровської гідроелектростанції імені Леніна.

Фото С. КРЯЧКО.
(АПН).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 13 (1805).

ВІВТОРОК, 29 січня 1974 року

Ціна 2 коп.

КОМСОМОЛЬЦІ І МОЛОДЬ КІРОВОГРАДЩИНИ З

ТРУДОВИМ ЕНТУЗІАЗМОМ ПОЧАЛИ ВИЗНАЧАЛЬ-

НИЙ РІК П'ЯТИРІЧКИ. ПРИЙМАЮЧИ ЗУСТРІЧНІ ПЛА-

НИ, БЕРУЧИ ПІДВИЩЕНІ СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'Я-

ЗАННЯ, МОЛОДІ ТРУДІВНИКИ ГОТУЮТЬ ГІДНИЙ ДА-

РУНОК XXII З'ІЗДОВІ КОМСОМОЛУ УКРАЇНИ І XVII

З'ІЗДОВІ ВЛКСМ.

В РІК 50-РІЧЧЯ З ДНЯ ПРИСВОЄННЯ КОМСОМОЛУ

ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА — ПРАЦЮВАТИ САМОВІДДАНО,

НА СОВІСТЬ — ТАКИЙ ДЕВІЗ КОМСОМОЛІ ОБ-

ПЛАСТІ.

З ПОДВОЙНОЮ ЕНЕРГІЄЮ ПРАЦЮЄ В ЧЕТВЕРТОМУ, ВИЗНАЧАЛЬНОМУ РОЦІ ДЕВ'ЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ, КОМСОМОЛЕЦЬ АНАТОЛІЙ СЛИНЧЕНКО У КОЛГОСПІ «ДРУЖБА» КОМПАНІВСЬКОГО РАЙОНУ ЗНАЮТЬ ЙОГО ЯК ЗДІБНОГО, НАПОЛЕГЛИВОГО МЕХАНІЗАТОРА.

Фото М. ЖИТНЬОГО.

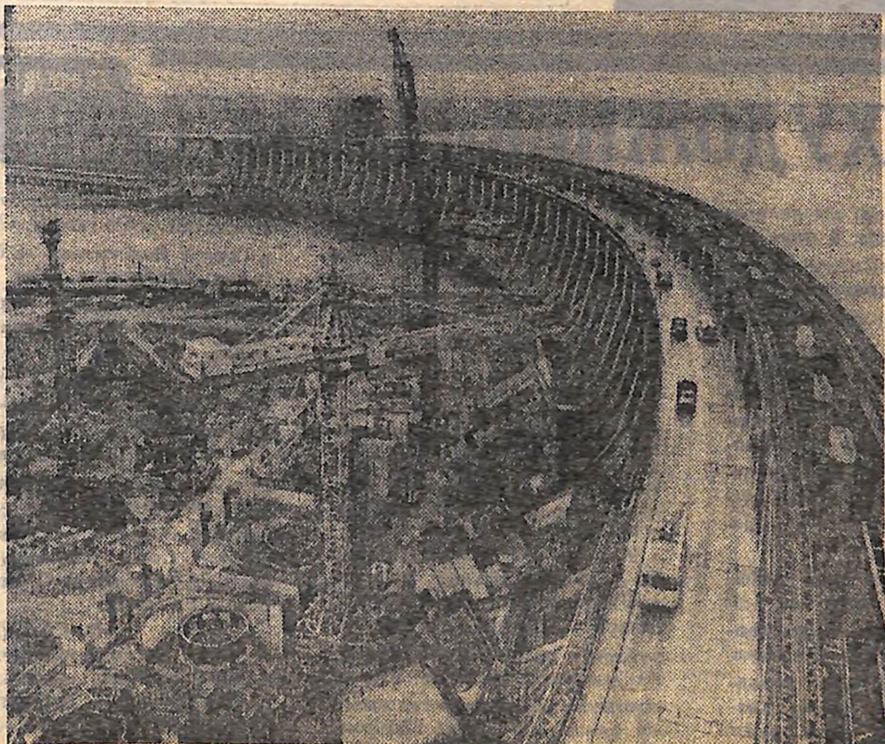

У ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТІ КПРС, РАДІ МІНІСТРІВ СРСР, ВЦРПС І ЦК ВЛКСМ

Центральний Комітет КПРС, Рада Міністрів СРСР, Всесоюзна центральна рада професійних спілок і Центральный Комітет ВЛКСМ розглянули підсумки Всесоюзного соціалістичного змагання працівників промисловості, будівництва і транспорту за дострокове виконання народногосподарського плану на 1973 рік і прийняли в цьому питанні постанову.

ЦК КПРС, Рада Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, що дело змогу здійснити значні заходи по втіленню в життя соціальної програми п'ятирічки. Ці досягнення стали можливі завдяки ударній праці героїчного робітничого класу, інженерів, учених, спеціалістів виробництва, є результатом величезної масово-політичної і організаційної роботи партійних, радянських, профспілкових і комсомольських організацій по мобілізації грудящих на успішне виконання завдань третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки.

Центральний Комітет КПРС, Рада Міністрів СРСР, Всесоюзна центральна рада професійних спілок і Центральный Комітет ВЛКСМ визнали перемогами у Всесоюзному соціалістичному змаганні працівників промисловості, будівництва і транспорту за дострокове виконання народногосподарського плану на 1973 рік і нагородили Червоними прапорами ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ союзні і автономні республіки, краї, області,

ГАРТУВАЛИСЯ У ВОГНІ РЕВОЛЮЦІЇ

Часто в Олександрійському міськомі комсомолу збираються статечні люди з лоснящими скронями. Спокійні, навіть буденні обличчя. Але в грудях їхніх б'ються полум'яні серця комсомольців буремних років громадянської війни. Це — члени ради ветеранів комсомолу Олександрійщини.

Один з них, кавалер орденів Богдана Хмельницького, двох орденів Вітчизняної війни та ордена Червоної Зірки А. І. Львовський розповів мені про те, як народилась комсомольська організація Олександрії, з теплою згадав першого її ватажка.

— Народився наш комсомольський осередок в 1920 році, того дня, коли Червона Армія назавжди звільнила Олександрію від денікінської потуги. — згадав А. Львовський. — Політвідділ зібрав молодь, і представник його розповів нам про ті завдання, які ставились перед робітниками і селянами. На цих же зборах було запропоновано створити комсомольський осередок «Бажучий е?» — запитав він. «Е!» — почувшись вигук. Записалося двадцять. Секретарем обрали Дмитра Ямпольського. Представник політвідділу передав новому вожаку зошит із списком і сказав: «На обліку двадцять комсомольців. Це перший фундамент. На цьому сформується велика сила».

Перша комсомольська організація Олександрії зростала, мужніла, набиралася сил. Мужнів і Дмитро Ямпольський. А через півроку він пішов добровольцем у Червону Армію.

ВЗІМКУ 1920 року на околицях Олександрії пролунали постріли. То куркулі заворушилися. По тривозі були підняті всі частини особливого призначення. Чопівцями були всі комсомольці. Зав'язався нерівний бій. Ми почули слова: «Бій важкий. Тримайтесь комуністи, тримайтесь комсомольці, бийте ворожу зграю, захищайте Радянську владу! Перемога буде за нами!». Полум'яні слова кинув Ілля Данилович Діброва, який командував боєм. Ми вистояли. «Скоро з'явиться, — говорить А. І. Львовський, — бронепоезд, який з Кременчука поспішав нам на допомогу. Куркульське повстання того ж дня увечері було подавлене».

Вся молодь, всі трудівники Олександрії святкували перемогу.

Одного такого трудового дня комсомольці одержали телеграфне повідомлення, щоб на найближчій залізничній станції зустріли пораненого Дмитра Ямпольського.

— Доручили зробити це мені, — розповідає А. Львовський.

— Зустрівши Дмитра, жажнувся. В першому бою його було тяжко поранено. У нього, знепритомнілого, вороги знайшли комсомольський квиток. Допитували, катували. «Де формувалась ваша частина? Скільки бійців? Яка зброя і хто командир?» — намагались дізнатися кати. Але Дмитро мовчав. І тоді розлючені бандити почали готувати розправу. На очах у Ямпольського псин розскли залізо. Один з катів підійшов до червоноармійця і пробелькотів: «Вибирай, сволото, одне з двох: чи світлий день, чи вічну темряву?» «Краще залишусь без очей, а зрадником Батьківщини не стану». Кинувши це, він в останнє глянув на чисту блакить неба, оглянув навколо чарівну красу землі, полотною кров'ю солдатів революції. Навіть після цього страхоті Дмитро Ямпольський вижив. В Олександрії про нього турбувалася вся молодь. Друзі ані на мить не залишали свого товариша на самоті.

Товариші Дмитра зробили все можливе. Минули роки. І якось в комсомольську організацію надійшла телеграма з одного учбового закладу. В ній говорилося: «Ваш Дмитро Ямпольський одержав призначення. Він викладатиме історію в середній школі міста Харкова. Цей юнак подає великі надії».

А військова романтика немов магнітом тягнула олександрійських хлопців у Червону Армію. Дізнавшись, що на Україні формується корпус Червоного козацтва, почав туди з ватагою хлопців і А. Львовський.

Тільки в 1926 році політрук А. І. Львовський повернувся до мирної праці. Став агітатором парткому. Він, комуніст, від ідеологічну роботу серед робітників і селян, серед службовців. І завжди був певним агітатором молодих олександрійців. Він і сьогодні постіжно серед юних. Твій ветеран, комсомоле.

О БУР'ЯНСЬКИЙ,

член обласної ради ветеранів комсомолу 20—30 років при Кіровоградському обкомі комсомолу.

ЦЕ БУЛО кілька років тому. На полях колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району, де якраз велась сімба кукурудзи, я зустрівся з кількома кубинськими юнаками.

НАВЧАЮЧИСЬ в Бобринецькому професійно-технічному училищі механізації сільськогосподарства, вони на полях цього та деяких інших господарств проходили виробничу практику.

ЛИСТИ З КУБИ

— Знайомтесь. Це — мої друзі і помічники, — сказав механізатор Іван Леонов.

Міцні потиски рук. Коротенька розмова.

— Я працював у сільськогосподарському кооперативі, що недалеко від Гавани, — говорить російською мовою Руїс Секундіно. Виявив бажання поїхати у вашу країну, щоб вивчитись на тракториста. Машину вже знаю добре, а тепер ось на практиці застосовую свої знання. І не тільки я, а й мої друзі Еспіноса Сантіаго, Лоренсо Сантана, Антоніо Нуньєс, Примітиво Гонсалес та інші. Всього нас тут сто чоловік. Повернемось додому — і відразу укомплектуємо кілька тракторних бригад.

... Далеко знаходиться наш степовий Бобринець

від острова Свободи. Та дружба не знає відстані.

Майже цілий рік навчався в Бобринецькому професійно-технічному училищі механізації сільськогосподарства Антоніо Нуньєс. Тепер Антоніо на рідній Кубі вміло застосовує здобуті знання, добрим словом згадує своїх вчителів. Про це він сповіщає в одному із своїх листів.

«Перш за все я дуже вам вдячний за те, що ви навчили мене спеціальності механізатора, — пише з Куби Антоніо Нуньєс. — Це мені дуже згодилося: тепер я працюю майстром, навчаю механізаторів сільськогосподарського колективу «Хуан Гонсалес» працює заступником голови по механізації. Пише про організацію робіт на збиранні рису і цукрової тростини, про те, як трудящі борються за зміцнення рідної країни».

Під час розмови з Руїсом Секундіно, яка відбулась кілька років тому на полі колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС, він сказав:

— У нас на Кубі є така приказка: доброго друга треба далеко шукати. Своїх друзів — трудящих Радянського Союзу — ми знайшли справді далеко, за морями і океанами. Вони справжні друзі, тому що допомагають нам будувати нове життя».

Такі ж щирі слова про дружбу висловлюють й інші кубинські механізатори у своїх листах.

І. ІВАНЧЕНКО.

На фото (зліва направо): Іван ЛЕОНОВ, Еспіноса САНТАГО, Руїс СЕКУНДІНО і Лоренсо САНТАНА.

Фото автора.

(Фото знімок зроблений під час навчання кубинських юнаків у Бобринці).

Грузовик із знаком якості

Грузовики «ГАЗ-53» з Державним знаком якості зійшли з головного конвеєра Горьківського автомобільного заводу. П'ять років готувалися волжани до цієї події. З різних кліматичних зон вони збирали інформацію про надійність вузлів машини в різних умовах експлуатації, вносили зміни в конструкцію автомобіля, в технологію його виробництва. І ось тепер ресурс «ГАЗ-53» доведено до 200 тисяч кілометрів пробігу без капітального ремонту.

Сільський, універсальний

У Латвії споруджується перший у республіці сільський домобудівний комбінат. Він розрахований на випуск двох тисяч розбірних котеджів на рік. Складання кожного займе на місці лише шість годин. На комбінаті передбачено налагодити масовий випуск деревностружкових плит, меблів, столярних виробів.

(ТАРС — РАТАУ).

29 СІЧНЯ МИНАЄ 85 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВІДОМОГО РАДЯНСЬКОГО ХУДОЖНИКА, ПРОФЕСОРА ЖИВОПИСУ, ЗАСЛУЖЕНОГО ДІЯЧА МИСТЕЦТВ РРФСР, НАШОГО ЗЕМЛЯКА ПЕТРА ДМИТРОВИЧА ПОКАРЖЕВСЬКОГО.

НАРОДИВСЯ він в Єлисаветграді у 1889 році в робітничій сім'ї. Ще студентом Петербурзької Академії художеств, молодий митець представив на конкурс виконану в реалістичній манері картину «Запрягають». Петрові Покаржевському присудили за цей твір золоту медаль, яка давала право на закордонну подорож. Та йшов 1917 рік, і поїздку довелось відкласти.

Велику Жовтневу соціалістичну революцію він прийняв без вагань. Спочатку працював у комісії по охороні пам'яток мистецтва Тульського відділу народної освіти, пізніше, за постановою Головополітосвіти, — відповідальним керівником агітаційної роботи в Тульській губернії.

У 1922 році наш земляк переїздить до Москви, де вступає до Асоціації художників революційної Росії і стає одним з найактивніших її членів. Наступного року на художній виставці «5 років робітничо-селянської Червоної Армії» експонує свою картину «Дозор», виконану в традиціях російської національної школи живопису. Цей твір зразу ж одержав схвальну оцінку.

Згодом з'явилася картина «Тривога» (1925 р.), в якій митець створив глибоко психологічний образ червоноармійця. Це своє полотно автор експонував на міжнародній виставці у Венеції (1930 р.). П. Д. Покаржевського захоплює армійська тематика, і він створює картини «Десант» (1928 р.) за нарисом Д. Фурманова, «К. Е. Ворошилов — у льотчиків» (1932 р.) та інші.

Ще студентом, в 1912 році, П. Д. Покаржевський побував

у Самарканді. Тоді він написав близько 80 етюдів. В роки Великої Вітчизняної війни художникові вдруге довелося відвідати це місто, де він працював викладачем.

Там Петро Дмитрович написав чимало етюдів, об'єднавши їх загальною назвою «Самарканд в живопису». Виконані вони майстерно, тонко. Дивлячись на них, почуваш око і руку зрілого, талановитого майстра.

Якщо в перших своїх роботах наш земляк виступав, як баталіст, то згодом образ своїм жанром пейзаж. Зокрема, створив численні види середньої полоси Росії, Криму, Кавказу, Прибалтики. Вони дуже поетичні, колоритні.

ХУДОЖНИК-РЕАЛІСТ

Люди. Час. Події.

Свої твори художник багато разів демонстрував на всесоюзних художніх виставках. У квітні 1957 року у Москві була влаштована виставка, присвячена 45-річчю його творчої діяльності. На персональній виставі живопису і малюнка у 1966 році П. Д. Покаржевський представив майже 200 робіт. Більшість з них здобула високу оцінку у глядачів і мистецтвознавців.

В останні роки Петро Дмитрович здійснив поїздки по ленінських місцях. Написані полотно об'єднані загальною назвою «Горки Ленінські». Співчисні ліризм і поваги до місця, де перебував В. І. Ленін, вони прагнуть особливим теплом.

У грудні 1967 року професор П. Д. Покаржевський подарував Кіровограду — місту своєї юності — більше ста картин, пейзажів, портретів, натюрмортів, малюнків. Зокрема «Автопортрет», «Бурятка у святковому одязі», «В горах Паміру», «Стави», «Бесіда в парку», «До-

ярка», «Нова доріжка», «Горки Ленінські», «Альтанка», «Музей в Горках Ленінських» та багато інших. Наступного року вони були виставлені для показу в Кіровоградській картинній галереї.

Помер наш земляк 20 листопада 1968 року в Москві. Художник-реаліст, громадянин, комуніст П. Д. Покаржевський вже в похилому віці знайшов сили для літературної роботи, написав цікаві і змістовні мемуари. Свою творчість він розумів, як служіння народу, рідній Вітчизні.

В. САНДУЛ, член науково-методичної ради обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури.

Наша країна широко відзначила сімдесятиріччя з дня народження А. П. Гайдара, любимого письменника дітей і юнацтва. Протягом січня в школах і позашкільних установах відбувалися бесіди, літературні ранки, читачькі конференції, влаштовувалися виставки, переглядалися кінофільми.

Днями фінішував ще один цікавий захід, присвячений пам'ятній даті — підбито підсумки обласного конкурсу на кращий дитячий малюнок за мотивами гайдарівських творів. Набравши найбільш участі у ньому взяли учні Світловодська та Кіровоградського, Новоархангельського, Знаменського, Новоукраїнського районів. Багатою робота, представленою на конкурс, характерна непогана технічна виконання, самостійність композиційного вирішення творів, безпосередність світосприймання. Широта тематики робіт свідчить про високий інтерес школярів до лоністей і романів любимого письменника.

Члени журі сподобалися роботи світловодців Євгена Соколенка, учня 10 класу середньої школи № 3 та Олексія Михеєва (з школи-інтернату № 1, восьмикласник) Юрія Томака з Новоархангельської восьмипірічки і Наталі Морозової з Кіровоградської восьмипірічної школи № 26, учня 6 класу Володимира Колоуса з Цибулівської середньої школи Знаменського району, семикласниці Олени Швець із Шишківської середньої школи Новоукраїнського району. Високий художній смак прищепив своїм гуртківцям Микола Григорович Ковальов — учитель восьмипірічної школи № 26 міста Кіровограда. Роботи по дрену його вихованців визнано найкращими.

Конкурс виявив чимало здібних, творчих дітей, підкреслив широту їх світогляду, культуру почуттів. Але на розгляд журі було представлено й чимало робіт, які відзначалися тематичною обмеженістю, жанровою бідністю, вузькістю у виборі технічних засобів. Більшість малюнків, приміром, виконані олієм. Така одноманітність зовсім не виправдана. Адже набагато приємніше виглядають твори, написані фарбами. Немало малюнків становлять собою копії книжкових ілюстрацій або механічне наслідування відомих гайдарівських сюжетів, тут відсутня творча думка, уява авторів. Навіть при достатньо високій технічній виконанні такі твори значно втрачають у своїй цінності.

Наближаються конкурси образотворчого мистецтва школярів, присвячені 50-річчю присвоєння комсомолу і піонерській організації імені В. І. Леніна. Хочеться, щоб його учасники прахували всі застереження і прислали самостійні, пскраві, багаті жанрово і тематично твори, у яких повно відобразиться ідея конкурсу, багатогранно відіється розмаїття життя.

Л. ДУШЕЙКО,
завідуюча кабінетом естетичного виховання обласного інституту вдосконалення вчителів.

На фото: малюнки, представлені на конкурс А. П. Гайдара — учнями Світловодської школи № 9 — «Юний солдат революції» семикласника Миколи Проня (справа) та ілюстрація до «Казки про Хлопчиша-Кибальчиша» восьмикласника Олександра Шульженка.

Фото В. КОВПАКА.

І ОЖИЛИ УЛЮБЛЕНІ ГЕРОЇ

ТЕАТР

КІРОВОГРАДСЬКИЙ музично-драматичний театр імені М. Л. Кропивницького 50-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна присвятив нову виставу — музичну драму В. Данилевича «Тримайся, Альош!».

Вона створена за мотивами відомої повісті нашого земляка І. Микитенка «Вуркагани», його першої значної проби пера, де розповідається про долю дітей, що, втративши батьків під час імперіалістичної та громадянської воєн, залишилися на вулиці. Лишом молоді країни була безпритульністю. Уряд молоді Радянської республіки створював всі умови, щоб повернути дітям втрачене дитинство. Коротко, але правдиво відтворене суспільне тло, на якому діють герої. Автор поставив завдання: показати, як в залежності від умов життя і виховання, від оточення може розвинути чи загинути талант обдарованої дитини.

Нерадісна доля Альоші: разом з волами піс він у стайні, «а польовий бур'ян гуляв йому в легенях буйними пахощами». Такі умови сприяли загині природних задатків. У дитини, куди потрапляє сирота, все більше іскравіше виявляється його хист скульптора. Психологія митця розкривається через прагнення Альоші, роль якого у виставі виконує артист В. Мельник, його мрії, настрої і переживання. Актор заглиблений у натуру вразливого й замкнутого хлопця. Він то бурхливо радіє, коли йому вдається скульптуру, то боліє переживає хвилювання неада. У дитини, в лікарні, живучи напівголодним — завжди живе із запальною мрією: вчитися в художній школі.

На сцені проводиться принцип єдності і протиставлення образів. Альоша — мрійник, з гострими, допитливими очима, і Матрос — сильний, рішучий і запальний, гордий отаман безпритульних, образ якого створює на сцені артист А. Косяченко. Але ці різні натури мають багато спільних рис. І Альоша, і Матрос — щирі, чесні. Їм властиве почуття колективізму. Це

їх об'єднує, на цьому ґрунті зростає їх міцна дружба. Актори підкреслюють справді, єдність протилежностей.

Зростання талановитого хлопця, що у майбутньому обіцяє стати справжнім скульптором, подається на фоні картини бідуючого неповнолітніх. Дехто з них переступив ту грань, за якою починається злочинний світ. До того ж це підсилюють махінації і шахрайство запеклого педмана Валіади, образ якого з усією повнотою відтворює народний артист УРСР Г. Семсенов.

Самий жанр музичної драми, шляхи її сценічного висвітлення заважають на меті живу людину, достовірність і логічність її вчинків, правдивість внутрішнього

Окремо треба сказати про Діану, образ якої створює на сцені артистка В. Дронова. Відчутна та незгода з батьком, яка збуває почуття протесту в дочки Валіади. Це зриває всі перепони і штовхає Діану на сміливий порух. Але до цього вчинку актриса слабо підводить свою героїню.

Реалістично образ Гната Мар'яновича творить у виставі Е. Бреус. Артист прагне знайти для характеристики свого героя правдиві, життєві риси.

Увагу глядачів привертають персонажі негативні, наділені різноманітними характеристиками. Інтелігент, Василь-глухий, ролі яких виконують В. Макаренко, В. Ліщменко, та, особливо, О. Гасаненко (Гузир) не бояться користуватися гротесковими барвами.

Певно ж, глядач хотів побачити Харитона, представника тієї передової частини інтелігенції, якій належить повсякденно нести для людей молоді країни Рад світлі, гуманні ідеали, твердим, упевненим. Артист І. Сташків не запальює свого героя погтем переконаності й сильної волі, на сцені образ Харитона вимальований пастельними тонами.

ЯКЩО в підході до звичних творів легкого жанру інсоді дозволено заплющувати очі на відсутність характеру, глибини змісту, бо в них можуть бути веселощі, іскровитість, дотепність, іронія, то тут останні — лише можливе доповнення до головної серйозної лінії. Знайти першочергові вимоги музичної драми, принести на сцену драматичну правду — справа не з легких. Та проте — хай десь проступає умовність чи декларативність — це не применшує тієї правди, яку виносять на суд глядача кропівничани.

А. НЕЧИТАЙЛО.
м. Кіровоград.

ЙДУЧИ В ДЕНЬ ЩАСЛИВИЙ

складу героїв і, крім цього, психологічну розробку характерів. Чимало головних ролей виконують у п'єсі молоді артисти, яким посправжньому віриш.

Це ж, певно, хотів підкреслити й М. Добродієв, готуючи декорації для вистави. Художникові вдалося створити зображення трьох першків під червоним стягом. Глибина віддаленості картини не затіняється переднім планом — розмаїттям афіш та об'єктів, і навіть не стає фоном. Розкриті будовні символи зображують підгомін героїчної боротьби з інтервенцією, який відчувається ще скрізь, окрім затіненого мастьку Валіади. Цей дім — надійний засліп для його мешканців від того віяння полого часу — надовго стає для Альоші в'язницею.

ПРЯМОЛІНІЙНІСТЬ позначена зображення інтелігенції, для якої чужі патріотичні мотиви, хоч і віділяються серед них студент, роль якого виконує О. Яриш.

З ІМ'ЯМ МОЛОДО- ГВАРДІЙЦІВ

© ВИХОВУЄМО
НА ПРИКЛАДАХ
ГЕРОЇВ

РОБОТА по військово-патріотичному вихованню молоді — одна з першочергових в діяльності комсомольської організації і комітету ДТСААФ нашої школи.

Наша піонерська дружина посьить ім'я «Молодої гвардії», а кожний загін — ім'я одного із молодогвардійців. Наприклад, піонери загону імені Віктора Третьякевича вивчають його життя, бойову діяльність. Вони прочитали роман О. Фадєєва про героїв Краснодона, потім написали листа в музей «Молодої гвардії», звідти їм вислали біографію Віктора та адресу його матері Ганни Йосипівни, яка проживає в м. Ворошиловграді. Щомісяця піонери пишуть їй листи, розповідають про свої справи, а в передсвяткові дні обмінюються привітаннями. Недавно від Ганни Йосипівни учні одержали подарунок — книгу «Дорогі мої краснодонці» — її спогади про свого сина, фотографії Віктора. Листуються піонери з учителькою Віктора Єлизаветою Харитонівною Овчаровою.

Піонерські і комсомольські загони побували в Краснодоні, Севастополі, Волгограді, Києві, Львові.

Наші слідопити листуються і з Героями Радянського Союзу нашого району В. Д. Корнером, С. Г. Цупренком, Н. Т. Євтушенком, С. О. Німенком. Завжди хвилюють зустрічі з Героєм Радянського Союзу І. Х. Календюком.

Міцна і давня дружба зв'язує десятикласників з матір'ю героя-земляка Д. Т. Гуляєва — Василюю Трифонівною, яка живе в нашому селі. Піонери — часті гості у неї, допомагають їй по господарству і завжди уважно слухають її спогади про життя сина.

Дружимо ми з учнями Іванівської восьмипірічної школи ім. Д. Т. Гуляєва. Ось і недавно піонерів загону Олега Кошового гостинно зустрічали в Іванівці. На «Вогнику» юні ленінці зігравали перед друзями про свою роботу, яка розгорнулася на честь 50-річчя присвоєння піонерській організації імені В. І. Леніна. Тут же виробили умови змагання між шестикласниками обох шкіл, обмінялися матеріалами про героїзм-земляка, розповіли, як готувалися до 30-річчя визволення Кіровоградщини від німецько-фашистських загарбників.

Учні 9-А класу (вихователь Т. П. Федоренко) побували в білоруському селі Старобині, де похований Дмитро Гуляєв. З великою любов'ю згадують старобинці командира партизанської бригади імені Олександра Невського, нашого земляка. Тепер школярі постійно листуються, обмінюються сувенірами із старобинськими піонерами і комсомольцями. Слідопити розшукали бойового товариша Гуляєва А. Я. Анопринова. Від нього ще більше дізналися про славний подвиг свого земляка-героя. На могилі Д. Гуляєва висипали мішечок землі з Іванівки, а назад до шкільного музею привезли шкатулку священної землі з його могили. А поряд — земля із легендарного Мамаявого кургану, привезена комсомольцями 9-Б класу, переможцями в змаганні «На вірність партії присягаємо».

БІЛЯ нашої школи встановлена стелла-пам'ятник Героям Радянського Союзу уродженцям нашого району Ф. К. Павловському, А. А. Антопову, Д. Т. Гуляєву, С. Г. Цупренку, П. А. Остапенку, С. О. Німенку, І. Х. Календюку, В. Д. Корнеру, Н. Т. Євтушенку. Кожний клас збирає матеріал про одного із Героїв, а учні-екскурсоводи проводять екскурсії з учасниками походу «Шляхами слави батьків», розповідають про безприкладний і полум'яний патріотизм наших земляків.

Матеріали про бойові подвиги радянських воїнів, зібрані школярами, різноманітні:

«...274 воїни, в тому числі жінка Римма Шершньова, закрили своїми грудьми ворожі амбразури...»

«...понад 200 пілотів звершили поїтряний таран: 17 — діти, а А. Хлобистов — трічі, Б. Ковзан — чотири рази...»

«...Катя Зеленко — єдина в світі жінка, що здійснила таран...»

«...В колгоспі ім. М. Т. Ульянової Калузької області виховано 7 Героїв Радянського Союзу...»

«...сім'я херсонця Д. Г. Кулешова дала Радянській Армії полковника, трьох генералів і одного адмірала...»

«...почалася Велика Вітчизняна війна, і шість братів Михеєвих поєли танки на фашистів, а згодом їх батьки купили танк Т-34 і в нього сіли ще три молодших сина...»

ВЕЛИКОЮ популярністю серед учнів користуються конкурси стійової пісні. В жюрі конкурсів — ветерани війни, члени комітету комсомолу. Кожний клас довго і наполегливо готується до огляду. Адже треба не тільки вивчити пісню, а й уміло підібрати оформлення для колони і одяг для учнів. Призи віділяються окремо для молодших, середніх і старших класів.

Вже прижилися в школі змагання «Нумо, хлопці!». Майбутні допризовники демонструють глибокі знання військової справи, досягнення з військово-прикладних видів спорту.

Військово-патріотична робота в піонерських загонах і комсомольських групах неабияк поживилася у зв'язку з 30-річчям визволення Кіровоградщини. Учні зустрічаються із визволителями району, області, збирають про них матеріали. Вони дізналися, що наш земляк із села Красносілля Д. Крижанівський на молдавській землі повторив подвиг О. Матросова, що в цьому ж Красносіллі одержав першу золоту зірку Героя, знаменитий І. Кожедуб за 11 збитих фашистських літаків над Дніпром і Кіровоградщиною.

Підсумком роботи піонерської і комсомольської організації по вихованню учнів на бойових традиціях нашого народу є підвищення свідомості учнів, прагнення кожного наслідувати героїв, бути гідними спадкоємцями слави своїх батьків.

В БОЙЧЕНКО,
секретар парторганізації Олександрівської
школи-інтернату.

З ІСТОРІЇ НАШОГО КРАЮ ВІДОМИЙ АКТОР

В СІЧНІ ВИПОВНИ-
ЛОСЯ 125 РОКІВ З ДНЯ
НАРОДЖЕННЯ В. М.
ДАВИДОВА (ІВАНА МИ-
КОЛАЙОВИЧА ГОРЕЛО-
ВА).

Давидов — за словами
Станіславського, — «пат-
ріарх російського театру...
геній і хранитель живих
традицій і тайн російсько-
го мистецтва».

Народився Давидов в місті
Новомиргороді (нині Кірово-
градської області) в бідній
дворянській сім'ї. Батько його
був поручником Новомиргород-
ського уланського полку. Як
пригадавав сам Давидов, Но-
вомиргород в ті роки був ти-
повим військовим містечком.

Батьки виховували май-
бутнього актора без непо-
трібних обмежень. Хлоп-
чик мав можливість спо-
стерігати життя, розвивати
свою спостережливість,
збагачувати фантазію. Він
часто бував серед солдат,
любив слухати їхні пісні,
дивитись танці. Природже-
ні здібності допомагали
тонко відчувати особли-
вості оточення і потім —
копіювати риси знайомих
перед товаришами. А ко-
ли траплялись любитель-
ські вистави, він першим
з'являвся на них.

Виступи Давидова в таких
спектаклях проходили з вели-
ким успіхом. А по закінченні
в 1868 році гімназії, він пере-
їздить до Москви і бере уроки
сценічного мистецтва у відомо-
го актора І. В. Самаріна.
На столичній сцені Давидов
завоював симпатії глядачів.

Найбільші досягнення
артиста пов'язані з росій-
ською класикою. Давидов
вважається непереверше-
ним виконавцем ролей
Фамусова і Горюхого.
Велике місце в творчості
Давидова посідали твори
Островського, в п'єсах
якого він зіграв понад ві-
сімдесят ролей. Одна з
улюблених — Расплює у
«Весіллі Кречинського»,
якого він грав протягом
п'ятидесяти років.

В Кіровоградському
краєзнавчому музеї мож-
на ознайомитись із ціка-
вими матеріалами, що
розповідають про творчий
шлях нашого земляка.

Л. ОСАДЧА,
науковий співробіт-
ник Кіровоградського
краєзнавчого музею.

ПІШОВ МОГИЛІОВСЬКИЙ ШОВК

Перша черга Могиліовського
комбінату шовкових тканин ста-
ла до ладу. В цьому році мого-
лівські текстильники відправ-
лять споживачам 18 мільйонів
квадратних метрів шовкових
тканин. Експлуатаційники дали
слово освоїти проекти потуж-
ності першої черги комбінату
на три місяці раніше строку. На
кінець нинішнього року намі-
чається здати в експлуатацію
другу чергу підприємства. Будів-
ельники зобов'язалися ввести
II в експлуатацію достроково.
На комбінаті щороку виробля-
тимуть 110 мільйонів квадрат-
них метрів сорочкових, костюм-
но-платтяних, підкладкових та
інших шовкових тканин.

(ТАРС — РАТАУ).

ІХ ЗНАЮТЬ І РАДО ЗУ-
СТРІЧАЮТЬ В УСІХ КУ-
ТОЧКАХ КІРОВОГРАД-
СЬКОЇ ОБЛАСТІ, СКРІЗЬ
ДЕ ТРЕСТ «КІРОВОГРАД-
СІЛЬБУД» ЗВОДИТЬ НОВІ
ЦЕХИ, ЛІКАРНІ, ЖИТЛО-
ВІ БУДИНКИ. ВОНИ,
УЧАСНИКИ ХУДОЖНЬОЇ
САМОДІЯЛЬНОСТІ КЛУ-
БУ ТРЕСТУ, ВЕЗУТЬ БУДІ-
ВЕЛЬНИКАМ РАДІСТЬ ВІД
ПІСНІ, ТАНЦЮ, ГУМО-
РЕСКИ. А ВЛІТКУ САМО-
ДІЯЛЬНІ МІТЦІ ВИРУ-
ШАЮТЬ У ДОРОГУ ДО
ХЛІБОРОВІВ ПІДШЕФНИХ
КОЛГОСПІВ ТА РАДГОС-
ПІВ. АГІТБРИГАДА КЛУ-
БУ ЗАВЖДИ КОРИСТУЄ-
ТЬСЯ НЕЗМІННИМ УСПІ-
ХОМ У ТРУДІВНИКІВ КІ-
РОВОГРАДЩИНИ.

На фото: учасниця ху-
дожньої самодіяльності Ва-
лентина КОДРЕНКО, робіт-
ниця розчинно-бетонного вуз-
ла заводу залізобетонних
виробів читає гумореску.

Фото М. ПЕТРЕНКА.

«Дорога редакціє! Опублікуйте, будь ласка, цю розповідь. Днями разом з на-
шою агіткульбригадою я відвідала село Андрусівку, де вона повинна була висту-
пати. І, слово честі, наші аматори заслуговують на добре слово. Мені особисто
імponує творча співдружність ансамблю, товариська атмосфера в колективі, уміння
не занепадати духом, шукати і знаходити.

Валентина Ореп.

ТАКА У НИХ ЛЮБОВ

ДЛЯ АГІТКУЛЬБРИГАДИ Подорож-
нянського сільського Будинку культу-
ри поїздка була вже сьомою за місяць. Пе-
ред цим виступали в селах району і всюди
— схвальні відгуки.

...Зі сцени ліне мелодія вітальної пісні
«Добрий вечір!» Глядачі вітають естрадний
ансамбль у складі Володимира Авраменка,
Миколи Тушканова, Олександра Сокурєн-
ка, Миколи Самусенка та художнього керів-
ника ансамблю Анатолія Сокурєнка. Люд-
мила Полоцька разом з ансамблем вико-
нує літературно-музичну композицію «Ой,
Дніпре, Дніпре!» Задушевна, виразна декла-
мація хвилює глядачів. Недаремно минуло-
го року Людмила зайняла перше місце на
обласному конкурсі читців. Добре вдається

й і сатиричний жанр. Ще в школи вона за-
хоплювалася поезією. І вирішила не розлу-
чатися з нею. Нині вона — працівник Буд-
инку культури і незмінний ведучий усіх
концертів подорожництва.

Завідувачий Подорожницьким Будинком
культури Анатолій Сокурєнко ось уже кіль-
ка років очолює вокальний ансамбль. Як і
будь-який самодіяльний колектив, ансамбль
час від часу змінюється в складі, тож Ана-
толію, як керівникові, доводиться докладати
немало зусиль, щоб навчити по-
вчачка не лише грі на музичних інструментах,
а й прищепити йому добрий смак, справжнє
захоплення мистецтвом.

Звісно, не все одразу виходить легко і

просто. Та коли всіх учасників художньої
самодіяльності об'єднує щира любов до
пісні, працелюбність (репетиції, репетиції,
репетиції!), то успіхи, що приходять згодом,
цілком закономірні. Вокальне тріо «Подорож-
ників» вже має чимало повесних диле-
мів і призів.

Ось на сцені танцювальний дует —
Люба Лещенко і Василь Новиков. Весела,
жвава мелодія гуцульського танцю
«Увиванець» змінюється румбом. Зал довго
аплодує танцюристам. Андрусівські колгосп-
ники нагороджують оплесками соліста ан-
самблю Миколу Лагна і вокальне тріо. Світ-
лана Шаповалова, Ліда Щербина, Люба Ле-
щенко співають і українські народні пісні,
і написані тут же, в ансамблі, Анатолієм
Сокурєнком.

...Концерт агіткульбригади наближаєть-
ся до кінця. Попереду — дорога додому.
Але не поспішають самодіяльні артисти.

Після закінчення концерту у фойє Андру-
сівського Будинку культури ще довго лунає
музика. То відпочиває молоді Андрусівки.

Повертається агіткульбригада додому за
піснями. А завтра — знову концерт в іншому
селі.

В. ОРЕП,

наш громадський кореспондент,
с. Подорожне
Світловодського району.

СПОРТ

СПАРТАКІАДА

ЧЕРВОНОЗОРІВЦІВ

У цьому році робітники заводу «Червона зірка»
відзначатимуть 100 років з дня заснування свого
підприємства. Цій події червонозорівці присвячують
свою ювілейну спартакіаду. Вона проводиться серед
колективів фізкультури цехів і відділів підприємства
у двох групах. Команди захищатимуть спортивну
честь своїх колективів фізкультури з восьми видів
спорту.

Команди-переможниці з окремих видів спорту і в
загальному заліку будуть нагороджені спеціальними

призами, а учасники спартакіади — пам'ятними юві-
лейними значками.

Першими боротьбу розпочали баскетболісти першої
групи, де лідирують спортсмени другого і четвертого
механоскладальних цехів. Турнірну таблицю шахістів
очолюють представники відділів технічного контролю
та головного технолога.

В. ШАБАЛІН.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

30 СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 —
Інформаційна програма. До
візиту тов. Л. І. Брежнєва на
Кубу. (М). 12.45 — «Телевізій-
на школа механізатора». (К).
13.15 — До 30-річчя визволення
Людська та Ровно від ні-
мецько-фашистських загарбни-
ків. «Шляхами бойової сла-
ви». (Львів). 17.15 — «В ім'я
миру». (К). 17.30 — «Сільські
обрі». (Миколаїв). 18.00 —
«Дель за днем». Інформацій-
ний випуск. (Кіровоград). 18.15
— Телефільм. (Кіровоград).
18.40 — «На контролі — резер-
ви виробництва». (Кірово-
град). 18.50 — Кольорове те-
лебачення. Прем'єра телефіль-
му. «Завжди — до перемоги».

(М.). 19.20 — Д. Кабілевський.
Романси на вірші Р. Гамзато-
ва. (М.). 19.40 — Кольорове те-
лебачення. Чемпіонат Європи
з фігурного катання. Парне
катання. Обов'язкова програ-
ма. (М). 21.00 — Програма
«Час». До візиту тов. Л. І.
Брежнєва на Кубу. (М). 22.00
— Кольорове телебачення.
Чемпіонат Європи з фігурного
катання. Парне катання. Обо-
в'язкова програма. (М). По
закінченні — тираж «Спорт-
лото». (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.35 —
Новини. (М). 9.45 — Програма
документальних фільмів. (М).
11.00 — Інформаційна програ-
ма. До візиту тов. Л. І. Бреж-
нєва на Кубу. (М). 12.25 — Те-
лестудія. (К). 15.15 — На мат-
чах претендентів. Шахи. (М).
15.30 — «Поезія». (М). 15.50 —
«Світлий океан». (М). 16.15 —
«Наука — сьогодні». (М).
16.45 — Для школярів. Кон-
церт. (М). 17.00 — «В світі
книги». (М). 17.30 — Для дітей.
«Дітям про зоря». (Львів-
град). 18.00 — Фільм-концерт.
(К). 18.30 — Реклама, оголо-
шення. (К). 19.00 — Програма
«Вісті». (К). 19.30 — «Вечір
російського романсу». (Дні-
пропетровськ). 20.00 — Теле-
журнал «Старт». (К). 20.45 —

«На добраніч, діти!» (К). 21.00
— Програма «Час». До візиту
тов. Л. І. Брежнєва на Кубу.
(М). По закінченні — на кон-
цертах VI з'їзду композиторів
України. (К).

31 ЧЕТВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 —
Інформаційна програма. До
візиту тов. Л. І. Брежнєва на
Кубу. (М). 12.15 — Телевізій-
(К). 12.30 — Ю. Єлисей. «Сем-
бо». Вистава Запорізького
ляльового театру. (Запоріж-
жя). 15.20 — Кінопрограма.
(М). 16.00 — «Бесіди про
спорт». (М). 16.30 — «Російсь-
ка мова». (М). 17.15 — Для
школярів. Телестудія «Орля-
на мова». (М). 18.00 — Новини. (М).
18.15 — Кольорове телебачен-
ня. Для дітей. «В кожному
малянку — сонце». (М). 18.30 —
Львівський університет міль-
йонів. (М). 19.00 — Кольорове
телебачення. «Творчість наро-
да світу». (М). 19.40 — Кольо-
рове телебачення. Чемпіонат
Європи з фігурного катання.
Парне катання. Довільна про-
грама. (М). 21.00 — Програма
«Час». До візиту тов. Л. І.
Брежнєва на Кубу. (М). 22.00

— Кольорове телебачення.
Чемпіонат з хокею. «Крига
Рад» — «Трактор». (Челя-
бінськ). 22.30 — Кольорове те-
лебачення. Чемпіонат Європи
з фігурного катання. Парне
катання. Довільна програма.
(М). По закінченні — новини.
(М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.35 —
Новини. (М). 9.45 — Кольорове
телебачення. Для школярів.
Концерт. (М). 10.15 — «Радян-
ський характер». Телевізійний
варіант. (М). 11.00 — Інформа-
ційна програма. До візиту
тов. Л. І. Брежнєва на Кубу.
(М). 16.25 — «Звернення пар-
тії — програма дня». (Дніпро-
петровськ). 16.55 — «На шіль-
них широтах». (К). 17.25 —
Виступ художньої агітбригади
Каховського районного Будин-
ку культури ім. Фрунзе.
(Херсон). 18.00 — «Розповіді
про донецьких металургів».
(Донецьк). 18.30 — Реклама.
Оголошення. (К). 19.00 — Ін-
формаційна програма «Вісті».
(К). 19.30 — «Голосівський
ліс». (К). 20.00 — Телевізійна
програма. «Час». До візиту тов. Л. І.
Брежнєва на Кубу. По закін-
ченні — на концертах VI з'їз-
ду композиторів України. Ве-
чірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу
комсомольського життя — 2-45-33, відділу пропаганди,
відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу вій-
ськово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкома
ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Адреса училища: Дніпропетровська область, м. Інгу-
лець, вул. Свердлова, 10, їхати автобусом з м. Криво-
го Рогу № 3 або № 4 до зупинки «Перехрестя».

ДИРЕКЦІЯ.